

Î N C H E I E R E

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Anatolie Țurcan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea recalculării și achitării pensiei,

împotriva deciziei din 09 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 22 ianuarie 2020 Anatolie Țurcan a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale prin care a solicitat obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula și achita pensia în cuantum de 80 % în dependență de majorarea generală a salariului judecătorului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova (în continuare Curtea Supremă de Justiție), începând cu 01 aprilie 2015 până la modificarea salariului mediu pe economie, în conformitate cu prevederile legale.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că începând cu 22 ianuarie 2014 i-a fost stabilită pensie pentru vechime în muncă în cuantum de 80 % din salariul lunar al judecătorului Curții Supreme de Justiție.

Reclamantul a menționat că asigurarea cu pensii a judecătorilor este reglementată prin acte juridice speciale, unitare și obligatorii, care nu prevăd reducerea cuantumului pensiei stabilite judecătorilor, mai mult, asemenea restricții nu se conțin în nici unul din tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Astfel, modul de calculare a pensiei unui judecător, care beneficiază de acest drept a fost reglementat de art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544-XIII din 20 iulie 1995 și art. 46¹ din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156-XIV

din 14 octombrie 1998.

Prin hotărârea nr.27 din 20 decembrie 2011 a Curții Constituționale, art.46¹ din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, cât și art.32 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 au fost declarate neconstituționale.

Prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.60 din 04 aprilie 2014 a fost abrogat art.46¹ din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156- XIV din 14 octombrie 1998 și a fost modificat art.32 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544-XIII din 20 iulie 1995.

Iar, prin Legea nr.60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, art. 32 alin. (1) din Legea nr.544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului a obținut următorul cuprins: judecătorul care a atins vârsta de 50 de ani și are vechime în muncă de cel puțin 20 de ani, dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni a activat în funcția de judecător, are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în proporție de 55 % din salariul mediu lunar, iar pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani - de 3%, dar în total nu mai mult de 80% din salariul mediu lunar. Pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu.

Astfel, reclamantul a menționat că în baza normei de drept citate supra, pensia judecătorului se recalculează, ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu, fără careva limitări și fără ca legislatorul să facă diferență între judecătorii aflați în funcție și cei demisionați.

În opinia reclamantului, la adoptarea acestei Legi, legislatorul s-a ghidat inclusiv de Hotărârea nr. 4 din 27 ianuarie 2000 a Curții Constituționale, care a statuat că la adoptarea unor legi și a altor acte juridice, este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, consfințit în Legea cu privire la statutul judecătorului, întru respectarea drepturilor dobândite anterior în mod licit.

Reclamantul a susținut că recalcularea pensiei judecătorului urmează să aibă loc reieșind din quantumul dreptului patrimonial dobândit, iar la caz, ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului Curții Supreme de Justiție în exercițiu, fără careva limitări.

Conform prevederilor art.4, alin.(4), lit.b) din Legea privind salarizarea judecătorilor și procurorilor nr. 328 din 23 decembrie 2013 (în vigoare până la decembrie 2018), salariul de funcție al judecătorului din cadrul Curții Supreme de Justiție a fost stabilit în quantum de 5,0 salarii medii pe economie pentru judecătorul care are o vechime în muncă în funcția de judecător de peste 16 ani.

Reclamantul a indicat că are o vechime în muncă în funcția de judecător de 27 de ani, respectiv, în raport cu el sunt aplicabile prevederile art.4, alin.(4), lit. b) din Legea privind salarizarea judecătorilor și procurorilor nr.328 din 23 decembrie 2013 (în vigoare până la 01 decembrie 2018).

În conformitate cu art.10 din Legea privind salarizarea judecătorilor și procurorilor nr.328 din 23 decembrie 2013 (în vigoare până la 01 decembrie 2018), prevederile art.4 din prezenta Lege se pun în aplicare după cum urmează: a) de la 01 ianuarie 2014, salariile de funcție ale judecătorilor vor fi plătite în quantum de 80 % din salariile de funcție prevăzute la articolul 4; b) de la 1 aprilie 2015, salariile de funcție ale judecătorilor vor fi plătite în quantum de 90 % din salariile de funcție

prevăzute la articolul 4; c) de la 1 aprilie 2016, salariile de funcție ale judecătorilor vor fi plătite în cuantum deplin conform articolului 4.

Prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 879 din 23 decembrie 2015 s-a majorat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016, în mărime de 5050 de lei, pentru utilizarea în modul stabilit de legislație și, astfel, prin prisma prevederilor art. 32 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, pensia judecătorului se calculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu, fără careva limitări, coroborate cu lit. b) alin. (4) art. 4, potrivit cărora salariul reclamantului constituie 5,0 salarii medii pe economie ce constituie 25250 de lei, începând cu 1 aprilie 2016 pensia reclamantului constituia 80% din suma salariului de 25215 de lei, echivalentul a 20200 de lei.

Reclamantul a indicat, că contrar acestor prevederi legale, acestuia i se calculează pensia doar în mărime de 13520 de lei, situație atestată și în perioada de la 01 aprilie 2015 până la 01 aprilie 2016, perioadă în care, potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 974 din 04 decembrie 2014, s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2015, în mărime de 4500 de lei, pentru utilizare în modul prevăzut de legislație.

În situația în care salariul judecătorilor în această perioadă (1 aprilie 2015- 1 aprilie 2016) urma a fi plătit în cuantum de 90% din salariile de funcție prevăzute la art. 4 din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, ce constituia 20250 de lei, respectiv pensia care urma a fi achitată în această perioadă a constituit 80 % din această sumă, care este egală cu 16200 de lei.

Reclamantul consideră, că prevederile legale cuprinse în art. III din Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, potrivit căreia judecătorii care beneficiază de plata pensiei, dar continuă să activeze în funcția de judecător vor primi pensie în mărimea stabilită până la data intrării în vigoare a prezentei legi, urmează a fi aplicate în coroborare cu dispozițiile art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului, care a suferit modificări, de asemenea, prin Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 și care are următorul cuprins „pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu”.

Mai invocă reclamantul că art. III din Legea nr.60 din 04 aprilie 2014 nu se atribuie la Legea cu privire la statutul judecătorului, legislatorul omițând să indice care lege a fost modificată prin această normă și, respectiv, având în vedere principiul de bază, consfințit de Curtea Constituțională în hotărârile sale adoptate pe acest subiect, potrivit cărora asigurarea cu pensii a judecătorilor este reglementată prin acte juridice speciale și obligatorii care sunt: Legea nr. 544-XII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, consideră că art. III vizat supra nu poate fi aplicat separat, deoarece tratarea în alt mod a prevederilor legale în baza cărora judecătorii aflați în funcție au dreptul de a primi pensia în raport cu salariul lunar al judecătorului în exercițiu, ar contraveni Constituției și Tratatelor Internaționale în domeniul dat.

Reclamantul a relatat, că la 01 noiembrie 2019 s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu o petiție, prin care a solicitat recalcularea și achitarea pensiei în cuantum de 80 % în dependență de majorarea generală a salariului judecătorului Curții Supreme de Justiție, începând cu 01 aprilie 2015 și până la modificarea salariului mediu pe economie, iar în răspunsul pârâtei nr.T-2411/19 din 19 noiembrie 2019, s-a indicat

că temei legal de a recalcula cuantumul pensiei pentru vechime în muncă, ca judecător, în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995, nu este, deoarece conform listei judecătorilor care beneficiază de pensie pentru vechime în muncă prezentată de Consiliul Superior al Magistraturii, continuie să activeze în funcție de judecător.

La 29 noiembrie 2019 s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere prealabilă, prin care a solicitat recalcularea și achitarea pensiei în cuantum de 80% în dependență de majorarea generală a salariului judecătorului Curții Supreme de Justiție începând cu 1 aprilie 2015 până la modificarea salariului mediu pe economie, în conformitate cu prevederile legale vizate supra, iar prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.T-2663/19 din 19 decembrie 2019, recepționat prin intermediul oficiului poștal la 30 decembrie 2019, contra semnătură, cererea prealabilă a fost respinsă, indicându-se că temei legal de a recalcula cuantumul pensiei pentru vechime în muncă, ca judecător, în baza art. 32 alin. (1) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995, nu este.

Reclamantul a relatat, că diminuarea cuantumului pensiei calculate, precum și restricțiile la plata pensiilor, stabilite judecătorilor în modul prevăzut în lege, contravin art. 6, 43, 47, 54 și 116 din Constituția Republicii Moldova, principiilor fundamentale despre independența organelor judiciare, consfințite în Rezoluțiile Adunării Generale a Organizațiilor Națiunilor Unite nr. 40 din 29 noiembrie 1985 și nr. 146 din 13 decembrie 1985, precum și în Carta Europeană cu privire la statutul judecătorului, potrivit căreia cuantumul pensiei judecătorului trebuie să fie cât de apropiat posibil de nivelul ultimei sale remunerări.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ilegalității refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-2663/19 din 19 decembrie 2019 privind recalcularea și achitarea pensiei, obligarea recalculării pensiei în cuantum de 80 % în dependență de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, începând cu 01 aprilie 2015 până la modificarea salariului mediu pe economie și achitarea diferenței restante, obligarea să recalculeze și să achite pensia pentru viitor conform prevederilor art.32 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, adică 80 % din mărimea salariului mediu lunar al judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, în proporție de 80 % din salariul lunar al judecătorului Curții Supreme de Justiție.

Prin hotărârea din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Țurcan, s-a recunoscut ca ilegal refuzul de recalculare a pensiei nr.T-2663/19 din 19 decembrie 2019, emis de Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze lui Anatolie Țurcan pensia în cuantum de 80 % în dependență de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, începând cu data de 01 aprilie 2015 și până la modificarea salariului mediu pe economie, cu achitarea diferenței restante, s-a obligat pârâta să recalculeze și să achite pensia în viitor conform prevederilor art. 32 alin.(1) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, adică 80 % din mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, în proporție de 80% din salariul actual al reclamantului. (f.d. 40, 47-52)

La 29 iulie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva

hotărârii din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 29 septembrie 2020 a depus motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Anatolie Țurcan.

Prin decizia din 09 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Anatolie Țurcan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea recalculării și achitării pensiei.

În motivarea soluțiilor sale instanțele de judecată în baza normelor de drept ce reglementează raportul juridic litigios, raportat la materialele cauzei, au concluzionat că cererea de chemare în judecată este întemeiată. La caz, dreptul social, cu privire la beneficierea de pensie pentru vechime în muncă, inclusiv și recalcularea acesteia în dependență de majorarea salariului judecătorului în exercițiu, a fost dobândit de către intimatul Anatolie Țurcan anterior modificărilor din 04 aprilie 2014 (în vigoare din 16 mai 2014) operate la art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Instanțele de judecată au menționat că un drept care a fost constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Astfel, că legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului dobândit anterior și nici nu poate desființa modalitatea, prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

În contextul celor relatate, instanțele de judecată au conchis că în privința lui Anatolie Țurcan urmează a fi aplicate în continuare dispozițiile art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului, în redacția de până la 16 mai 2014, dispoziții care au instituit dreptul la recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului judecătorului în exercițiu și au efect ultraactiv.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 29 decembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, ce constituie obiectul prezentului recurs, cu pronunțarea unei noi decizii.

Ulterior, la data de 03 martie 2021 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea recursului.

În motivarea recursului recurenta a invocat că, nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanța de apel la adoptarea acesteia nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a relatat că la data de 16 mai 2014 a intrat în vigoare Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care a fost modificată și completată Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Astfel, prin Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014, au fost modificate reglementările legale ce prevăd asigurarea cu pensie a judecătorilor.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat că odată ce au fost abrogate prevederile art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, ce admiteau recalcularea pensiei judecătorului, ținându-se cont

de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu sau modificării/creșterii salariului odată cu numirea acestuia în altă funcție superioară celei deținute, pensia judecătorilor care se află în exercițiul funcției nu mai are fundamentare legală de a fi recalculată odată cu majorarea salariului. Dreptul la recalcularea pensiei de fapt fiind rezervat doar judecătorilor demisionați și judecătorilor eliberați din funcție în legătură cu atingerea plafonului de vârstă.

La 03 martie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Anatolie Țurcan copia recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei din 09 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 122 vol. I).

Intimatul Anatolie Țurcan nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință la recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 09 decembrie 2020.

Dispozitivul deciziei din 09 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost notificat Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 11 decembrie 2020, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei. (f.d. 86) Decizia motivată din 09 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 09 februarie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la materialele cauzei. (f.d. 95) Astfel, recursurile depuse de

Casa Națională de Asigurări Sociale la 29 decembrie 2020 și 03 martie 2021, sunt în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă

de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan